



به ریشه‌ای تلخ چسبیدم کسی مرا ندید

فریبا شادلو متولد ۱۳۶۴ مشهد و دانش آموخته رشته مامایی است. او به دلیل علاقه‌ای که به شعر و ادبیات داشته است در مقطع کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی ادامه تحصیل می‌دهد. فریبا شادلو سرایش شعر را از دوران نوجوانی آغاز کرده است و سال‌هاست در زمینه شعر فعالیت می‌کند. هم‌چنین در انجمن‌های ادبی شعر حضور مستمر داشته و انجمنی مستقل برای بانوان شاعر در مشهد را پایه‌ریزی کرده است که تا قبل از شیوع گسترده کرونا جلسات هفتگی و نشست‌های شاعرانه بانوان در آن به طور مداوم جریان داشت. اشعار شادلو در مجموعه‌های «اسب‌ها روسری نمی‌بندند»، «آدم برفی شاد»، «روزگار افرای عاشق» و ... چاپ شده است و طی سال‌ها فعالیت ادبی با نشریات اترک، هنر، شیوا، نی‌نامه و ... سابقه همکاری داشته است.

برگزاری ورکشاپ اشعار در دانشگاه نیوکاسل زیر نظر خانم سارا مک گوایر توسط دکتر علیرضا آبیژ، چاپ دوزبانه اشعار در سایت ترجمه شعر در سال ۲۰۱۳ و جمع‌آوری شعر ترجمه‌های عشق و آزادی قاسم صنعوی همراه با رضا عابدین‌زاده با عنوان «بوسه‌های غمگین یک سرخ‌پوست» بخشی از فعالیت‌های ادبی فریبا شادلوست.

هم‌چنین مجموعه شعر مستقلش را با عنوان «اگر تو بودی امروز شنبه بود» که در قالب شعر آزاد است توسط نشر چشمه در سال ۹۵ چاپ کرد. این مجموعه نامزد جایزه کتاب سال خبرنگاران دوره یازدهم شد و در بخش کتاب سال جایزه شعر پروین اعتصامی (شعر زنان ایران) در تیرماه ۹۷ برگزیده شد.

فریاد به تمام عضلاتم فرمان می‌داد
دستش را می‌گذاشت روی دهانم

در باد بودم

و موهایم به شاخه‌های درختی می‌گرفت

که دیگر زردآلونی‌داد

خون به مغزش نمی‌رسید

خشک می‌شد

گریه می‌کرد

در باد بودم

داشتم کودکم را شیر می‌دادم

دره‌ذره دفن شدم

کسی مرا ندید

به ریشه‌ای تلخ چسبیدم کسی مرا ندید

دست کم بیابید جسد مرا پیدا کنید

تا درخت زردآلو شکوفه کند



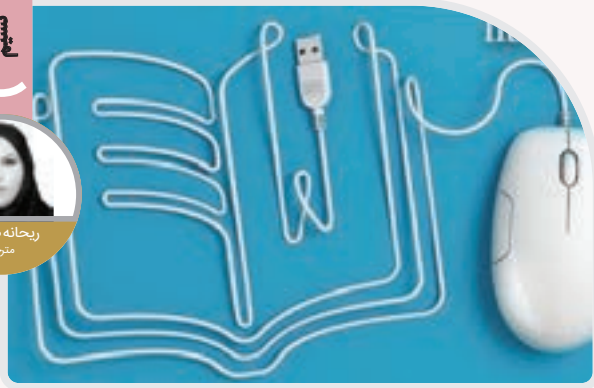
فریبا شادلو

مادر قاری شهید منا به فرزند شهیدش پیوست

ربابه خراسانی، مادر شهید محسن حاجی‌حسنی، قاری شهید فاجعه منا، پس از ۶ سال دوری از فرزند شهیدش دعوت حق را لبیک گفت. شهید حاجی‌حسنی کارگر از قاریان بین‌المللی کشورمان بود که در مسابقات بین‌المللی مالزی مقام نخست را کسب کرد و با کاروان نور به حج تمتع سال ۹۴ مشرف شد که در فاجعه منا در بیست‌وهفت سالگی به شهادت رسید.



ریحانه صادقی
منترجم



سوادآموزی و مهارت دیجیتال در زنان

از بین ۱۵ کشور تحت بررسی در گزارش در استفاده از تلفن همراه GSM در سال ۲۰۲۰، مشخص شد نداشتن «سواد و

مهارت‌های دیجیتال» بزرگ‌ترین مانع استفاده کاربران زن از اینترنت همراه است. اگرچه این شکاف در سال‌های اخیر کاهش یافته است و به استفاده ۵۴ درصدی زنان در کشورهای کم‌درآمد از اینترنت همراه در سال ۲۰۲۰ رسیده است، تفاوت بین زنان و مردان همچنان قابل توجه است و این امر سبب شده است که زنان در سرتاسر دنیا، از منابع و مزایای اقتصادی، تحصیلی، اجتماعی و بهداشتی فناوری‌های دیجیتال محروم بمانند.

از سال ۱۹۶۷ تاکنون، روز ۸ سپتامبر توسط یونسکو به عنوان روز جهانی سوادآموزی نام‌گذاری شده است. این روز به منظور یادآوری اهمیت باسوادی به عنوان یکی از مؤلفه‌های کرامت و حقوق انسانی افراد، و در تلاش برای پیشبرد پروژه سوادآموزی برای رسیدن به جامعه‌ای باسواد و پایدار، گرامی داشته می‌شود. علی‌رغم همه پیشرفت‌هایی که تاکنون در این زمینه حاصل شده‌اند، چالش‌های مربوط به سوادآموزی هنوز به قوت خود باقی هستند و امروزه دست کم ۷۷۳ میلیون فرد جوان و بزرگسال از نداشتن سواد اولیه رنج می‌برند.

یونسکو در سال ۲۰۲۱، شعار «سوادآموزی در خدمت بازگشت انسان محور: کاهش شکاف دیجیتال» را برای این روز در نظر گرفته است. شرایط به وجود آمده در نتیجه همه‌گیری جهانی کووید ۱۹، سبب به وجود آمدن اختلال بی‌سابقه در روند آموزش کودکان، جوانان و بزرگسالان شد، و نابرابری‌های پیشین در دسترسی به فرصت‌های آموزشی و سوادآموزی را پررنگ‌تر از پیش ساخت. در این بین، فقدان برنامه‌ای مشخص برای سوادآموزی جوانان و بزرگسالان در بسیاری از برنامه‌ریزی‌های اولیه و مهم ملی احساس شد و طرح‌های سوادآموزی بسیاری در این مدت مجبور به توقف روند کاری خود شدند.

حتی در میانه این بحران جهانی، تلاش‌هایی برای یافتن راهی برای اطمینان از تداوم آموزش و یادگیری صورت گرفت (به طور مثال، آموزش از راه دور در کنار آموزش حضوری)، اما دسترسی به فرصت‌های سوادآموزی به طور یکنواخت توزیع نشدند. تغییر ناگهانی شیوه آموزشی به آموزش از راه دور نیز شکاف همیشگی دیجیتال (در اتصال به شبکه، زیرساخت‌ها و توانایی استفاده از فناوری) را پررنگ‌تر از پیش ساخت، و نابرابری در دسترسی به سایر خدمات، از قبیل برق، نیز گزینه‌های آموزشی را محدودتر کردند.

با این حال، این همه‌گیری اهمیت باسوادی را نیز به جامعه جهانی یادآور شد. باسوادی، صرف‌نظر از اهمیت ذاتی‌اش به عنوان بخشی از حق تحصیل فرد، ابزاری برای توانمندسازی افراد و بهبود بخشی به زندگی آن‌ها نیز هست. باسوادی هم‌چنین عامل محرکی است برای توسعه پایدار، و طبق تعریف هدف چهارم توسعه پایدار، جزئی جدایی‌ناپذیر از تحصیل و توانایی یادگیری فرد در تمام طول عمرش است. به این اعتبار، باسوادی محور و لازمه بازگشت از بحران کووید ۱۹ به شرایط عادی است. رویداد روز جهانی سوادآموزی در سال ۲۰۲۱، با توجه ویژه به برهم کنش دو مقوله سوادآموزی و کسب مهارت‌های دیجیتال مورد نیاز توسط جوانان و بزرگسالان، به بررسی این می‌پردازد که باسوادی چه گونه در ساختن زیربنایی استوار برای این بازگشت مؤثر خواهد بود. این رویداد هم‌چنین به بررسی این خواهد پرداخت که چه چیز می‌تواند سبب شود باسوادی مبتنی بر فناوری به امری جهان‌شمول و معنادار بدل شود که هیچ‌کس از آن محروم نخواهد ماند. از این طریق، این رویداد فرصتی خواهد بود برای بازنگری در آینده سوادآموزی، در درون و بیرون از بستر این بیماری همه‌گیر.

در همین راستا، برنامه‌های متعددی در سرتاسر دنیا برای توانمندسازی زنان، در حوزه سوادآموزی و با محوریت کسب مهارت‌های دیجیتال تعریف شده است. بانک جهانی با همکاری EQUALS (بنیاد مشارکت جهانی دولت‌ها و سازمان‌ها که با هدف کمک به ایجاد تعادل در بخش فناوری از طریق آموزش ایجاد شده است)، طرحی برای حمایت از افزایش مهارت‌های دیجیتال زنان راه‌اندازی کرده است. این همکاری با هدف ترویج باسوادی زنان در حوزه دیجیتال و حضور زنان در مشاغل مربوط به فناوری، و تسریع پیشرفت به سوی هدف پنجم توسعه پایدار، یعنی برابری جنسیتی، آغاز شده است.

منبع: ویسایت یونسکو